

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Jana Jiráka, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobkyně: **M. Š.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Kyzourem
sídlem Lublaňská 18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 602 00 Brno

za účasti:

- 1) **J. M.**
bytem X
- 2) **R. Š.**
bytem X
- 3) **PhDr. M. K.**
bytem X
- 4) **M. V.**
bytem X
- 5) **M. H.**
bytem X
- 6) **J. M.**
bytem X
- 7) **J. H.**

bytem X

8) N. P.

bytem X

9) M. J.

bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2022, č. j. JMK 65531/2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2022, č. j. JMK 65531/2022, a rozhodnutí Městského úřadu Ivančice ze dne 13. 10. 2021, č. j. S-MI 16346/2018-SÚ-Co-37, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jaromíra Kyzoura, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci soud zrušil rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, neboť žádost o dodatečné povolení stavby byla stavebníkem podána po zákonné propadné lhůtě [§ 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)].
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 5. 2022, č. j. JMK 65531/2022, zamítl odvolání žalobkyně a dalších účastníků a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Ivančice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 13. 10. 2021, č. j. S-MI 16346/2018-SÚ-Co-37. Tímto rozhodnutím byla dodatečně povolena stavba „elektrické vedení včetně elektroměrového rozvaděče – napájení vstupní brány do areálu zahrádkářské osady Třešňový sad na pozemku parc. č. XA v k. ú. X. Stavebníkem byla Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Ivančice Stříbský Mlýn, pobočný spolek.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobkyně namítla, že řízení o dodatečném povolení stavby nemělo být vůbec vedeno a rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí stavebního úřadu neměla být vydána. Stavebník totiž požádal o dodatečné stavební povolení až po uplynutí zákonné třicetidenní lhůty od oznámení zahájení řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 2 stavebního zákona; o prominutí zmeškání úkonu stavebník nepožádal. Žádost ani nebyla učiněna stavebníkem v souladu se zapsaným způsobem jednání stavebníka.
4. Žalovaný se dále dle žalobkyně nezabýval zmatečností rozhodnutí stavebního úřadu. To totiž ve výroku uvádí, že stavba je již dokončena, avšak podmínky rozhodnutí formuluje tak, že stavba bude teprve umístěna a prováděna.
5. V dalším žalobním bodě žalobkyně poukázala na to, že stavebník není vlastníkem stavebního pozemku a stavba proběhla bez jejího souhlasu jako spoluvlastnice tohoto pozemku. Na věc je třeba dle žalobkyně aplikovat § 1132 zákona č. 89/2012 Sb., občanský

zákoník, který vyžaduje souhlas všech spoluvlastníků. Podle žalobkyně totiž stavbou dochází k omezení jejího vlastnického práva na dobu delší deseti let – okolo stavby vzniká ochranné pásmo elektrizační soustavy a současně je s ní spojena řada oprávnění provozovatele distribuční soustavy, která mají charakter zákonných věcných břemen. Aplikace § 1129 občanského zákoníku žalovaným proto není na místě.

6. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného, osob zúčastněných na řízení a replika žalobkyně

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno dne 24. 5. 2018 a žádost o její dodatečné povolení byla podána dne 13. 7. 2018. Lhůta dle § 129 odst. 2 stavebního zákona je lhůtou pořádkovou, s jejímž promeškáním stavební zákon nespojuje žádný účinek. Pokud jde o tvrzenou zmatečnost, povolovaná stavba byla v době vydání dodatečného stavebního povolení dokončena. Podmínky pro její umístění tak byly nadbytečné, nicméně jejich uvedení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu. K souhlasům spoluvlastníků žalovaný uvedl, že se jedná o rozhodnutí o významné záležitosti, které dle § 1129 občanského zákoníku vyžaduje souhlas dvoutřetinové většiny spoluvlastníků; tato podmínka byla v projednávané věci splněna. Žalobkyní zmiňovaný § 1132 občanského zákoníku na věc nedopadá, neboť „se vztahuje na soukromoprávní tituly, které veřejná správa neřeší.“ Stavba není elektrickou přípojkou, nýbrž elektrickým vedením, u něž žádné ochranné pásmo nevzniká. Na pozemku se navíc již nachází ochranné pásmo pro distribuční síť EG.D, a. s. Žalovaný z těchto důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Osoby zúčastněné na řízení 1) – 9) ve svých společných vyjádřeních uvedly, že souhlasí s vyjádřením žalovaného. Přípojka byla zřízena k ovládání elektronické brány, která slouží k ochraně společného majetku 92 nemovitých věcí včetně nemovité věci žalobkyně. Doplnili, že žalobkyně se jako spoluvlastnice id 1/96 pozemku parc. č. XA v k. ú. X již sedm let neúčastní údržby společného pozemku a finančně nepřispívá na údržbu a opravu společných cest i přes to, že je využívá k příjezdu ke své nemovité věci.
9. Žalobkyně podala k věci repliku, v níž poukázala na propadlý charakter lhůty k podání žádosti o dodatečné stavební povolení a odkázala k tomu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2023, č. j. 3 As 260/2020-42.

IV. Posouzení věci

10. Žaloba je důvodná.
11. Soud se nejprve zabýval tvrzenou vadou řízení, tj. že žádost o dodatečné stavebního povolení byla podána opožděně, a řízení o ní tudíž vůbec nemělo být vedeno.
12. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
13. Podle § 129 odst. 2 věta první až čtvrtá stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné

povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.

14. Výkladem posledně uvedeného ustanovení – a konkrétně povahou lhůty v něm uvedené – se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 1. 2023, č. j. 3 As 260/2020-42: „*Pokud tedy stavebník ve stanovené lhůtě 30 dnů požádá stavební úřad o dodatečné povolení stavby, stavební úřad na základě ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona (i) přeruší řízení o odstranění stavby a zároveň (ii) vede řízení o dodatečném povolení stavby. Důsledkem včasné žádosti o dodatečné povolení stavby je tak nejen povinnost správního orgánu přerušit řízení o odstranění stavby, nýbrž i právo na vedení samotného řízení o jejím dodatečném povolení. Naopak, pokud stavebník uvedenou lhůtu nedodrží, bude muset nést negativní následek v podobě ztráty práva na vedení řízení o dodatečném povolení stavby.*“ Nejvyšší správní soud po zevrubném posouzení věci vyjádřil názor, že oproti právní úpravě účinné před novelizací provedenou zákonem č. 350/2012 Sb. se jedná o jisté zpřísnění právní úpravy. Následně Nejvyšší správní soud uzavřel, že „*v případě lhůty 30 dnů, stanovené v § 129 odst. 2 stavebního zákona, se jedná o procesní lhůtu propadnou. Pokud na základě včas podané žádosti o dodatečné povolení stavby stavební úřad (i) přeruší řízení o odstranění stavby a (ii) vede řízení o podané žádosti, negativními konsekvencemi nedodržení této lhůty je a contrario postup, kdy stavební úřad řízení o odstranění stavby nepřeruší a řízení o dodatečném povolení stavby nevede.*“
15. Krajský soud se s výkladem Nejvyššího správního soudu ztotožňuje a neshledává důvody, proč by se měl od něj odchýlit. Tento výklad má pak pro projednávanou věc fatální důsledky. Jak vyplývá ze správního spisu, stavební úřad vydal dne 23. 5. 2018 pod č. j. S-MI 12019/2018-SÚ-Co-1 oznámení o zahájení řízení o odstranění předmětné stavby. V tomto oznámení stavebníka poučil o možnosti požádat o dodatečné povolení stavby ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení o odstranění stavby. Oznámení bylo stavebníkovi doručeno dne 24. 5. 2018, kdy jej převzala tehdejší předsedkyně statutárního orgánu stavebníka. V tento den tedy bylo zahájeno řízení o odstranění stavby a následující den začala plynout zákonem stanovená procesní propadná lhůta 30 dnů k podání žádosti o dodatečné povolení stavby, která uplynula v pondělí dne 25. 6. 2018. Žádost o dodatečné stavební povolení však stavebník podal až dne 13. 7. 2018, tedy opožděně, přičemž o prominutí zmeškání úkonu nepožádal. Jelikož žádost byla opožděná, nemá význam zabývat se tím, zda byla podána v souladu se způsobem jednání stavebníka navenek.
16. Jestliže stavební úřad na základě této opožděné žádosti (i) přerušil řízení o odstranění stavby a (ii) zahájil řízení o dodatečné povolení stavby a následně stavbu povolil, dopustil se těžké vady řízení, neboť takový postup zákon neumožňoval. Žalovaný pak toto pochybení stavebního úřadu nenapravit, a proto je i jeho rozhodnutí stiženo vadou, pro kterou je nutné jej zrušit. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o dodatečném povolení stavby nemělo být vedeno a napadená rozhodnutí vydána, postrádá smyslu se zabývat zbývajícími námitkami žalobkyně.

V. Závěr a náklady řízení

17. Vzhledem k tomu, že soud shledal námitku žalobkyně důvodnou, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.). Poněvadž řízení o dodatečném povolení stavby nemělo být vůbec vedeno, zrušil soud též rozhodnutí stavebního úřadu (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Jelikož důvodem

zrušení správních rozhodnutí bylo podstatné porušení ustanovení o řízení, rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]

18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
19. Žalobkyně dosáhla v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně jsou tvořeny odměnou jejího zástupce za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přičemž mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby činí částku 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Dále žalobkyni náleží náhrada hotových výdajů jejího zástupce v paušální výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). K tomu soud připočetl zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy žalobkyni na náhradě nákladů řízení náleží částka ve výši 13 200 Kč. Soud žalovanému uložil zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobkyně v přiměřené lhůtě.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. května 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu